

vendighed; jeg troer, at dette Sidste dog maatte have størst Rimelighed for sig. Men saa fremhæver man, at Hjørring har et godt Opland. Ja, det indrømmer jeg fuldkomment, efter Vendsysselste Forhold har Hjørring et godt Opland. Men, det er ogsaa sandt, at, naar man følger den i Forlaget opførte Linie, saa kommer man Sønden for Hjørring ind imellem Hvideryggen og Bildmossens Terrain, og at det ikke kan være videre frugtbart, kan Enhver af os sige sig selv. Sandheden er imidlertid, at, ligesom der er frugtbart Land paa Vestkysten, saaledes er der ogsaa frugtbart Land paa Østkysten, og ligesom man savner Havne paa Vestkysten, saaledes savner man dem ogsaa paa Østkysten. Man kan tage fra Stagen ned ad Vestkysten — dog selvfølgelig ikke længer end i Vendsyssel; thi mere er der jo her ikke Tale om, — uden at træffe en Havn, men man kan ogsaa tage fra Frederikshavn ned ad Østkysten uden at træffe en saadan. Ja, jeg beder om Forladelse, jeg glemte Søby, men den kjende jo de Herrer, og jeg troer ikke, at de ville tillægge den nogen videre Betydning. Der vil altsaa med fuld Føie kunne oplafes Spørgsmaal om, hvilken af de omtalte to Linier der bør vælges, den vestlige eller den østlige. Det der da efter min Overbeviisning foruden Pengemængden væsentligt herved bør komme i Betragtning, er, hvorvidt man vil troe paa den gennemgaaende Trafik. Dersom man troer paa, at der kan være Tale om fra Frederikshavn at ind- og udføre til og fra de nordlige Lande, saa bør man efter min Overbeviisning vel vogte sig for at besvære dette ved at gøre nogen stor Bue om ad Hjørring, thi, naar Jøll komme Nord fra for at reise til Aalborg, vil det unægteligt gøre et eiendommeligt Indtryk paa dem, naar de først skulle reise fra Frederikshavn i Retningen mod Nordvest — jeg siger udtrykkeligt Nordvest, det er ingen Fortalelse, og derpaa beskrive en Bue over til Hjørring for saa derved at vinde Udflugt til at komme ned til Aalborg. Troer man paa den gennemgaaende Trafik, mener jeg, at man bør vælge Østbanen, og saa bør man tillige anlægge Banen efter det samme System, hvorefter de andre jydsk Baner ere anlagte. Troer man derimod ikke derpaa, saa kan man gjerne

gaae om ad Hjørring, men saa maa man ogsaa sige til sig selv: „Her kommer det ikke saa nøie an paa Tiden, her er der kun fattig Leilighed og kun Tid at besordre“, og saa vil en let Jernbane efter det System, som er foreslaaet for Banen paa Vestkysten af Sjælland Sønden for Holstebro, være Alt, hvad der paa nogen Maade kan behøves. Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale en nærmere Overveielse af dette Punkt, og det skulde være mig overordentligt kjær, om den høitærede Indenrigsminister vilde lade Østbanen, som jeg her har omtalt, noget nærmere undersøge, forsaavidt der endnu maatte være Leilighed dertil.

Raffner: De Betæneligheder, som fra flere Sider ere blevne udtalte imod det foreliggende Lovforslag, ere jo hovedsageligt af finansiel Natur. Det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) har saaledes saavel i sit Foredrag i Mandags som igaar skildret os Hæverne ved under den nuværende Finantstilstand at paalægge Landet de store Byrder, som absolut maatte blive Følgen af dette Lovforslags Vedtagelse. Det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) gav ligeledes i sit Foredrag i Mandags en Fremstilling af Landets Finantstilstand, som stod i stærk Modstrid med den Fremstilling af Finantsernes Tilstand, som han selv gav ifjor omtrent ved denne Tid eller noget tidligere; han søgte i sit Foredrag at paavise, at Grunden til denne store Forskjel i Finantstilstanden var Vedtagelsen af Hæverloven — thi det Lovforslag, som angaaer Søværnets Ordning, er jo endnu ikke definitivt vedtaget —, og han antydede tillige, at, dersom man havde vedtaget en Ordning af Forsvarsvæsenet, som kun havde medført en Udgift af 3 à 3½ Million i det Hele aarligt, saa vilde Finantstilstanden have været ganske anderledes beroligende, og saa vilde man nok have kunnet være istand til at paatage sig saa store Byrder som dem, hvorom der for Dieblillet er Spørgsmaal. Jeg betvivler nu iøvrigt, at det foreliggende Lovforslag desuagtet vilde faae det høitærede Medlems Stemme for sig. Naar han ifjor udtalte sig for kun at anvende 3 à 3½ Million til vort hele Forsvarsvæsen, saa meente han jo dermed, at Danmark tillands